

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

9. Sententia felicitis æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

in eo statu vivere, in quo nolis mori.
 Quod facis, fac citò: & memor esto, quoniam mors non tardat. Eccli. c. 14. 12. Et paucitas dierum tuorum finietur brevi.

CONSIDERATIO IX.

Sententia felicitis æternitatis.

Venite benedicti Patris mei, & possidete regnum. Matth. c. 25. 34.

25. Januarii.

I. **P**erpende, quantâ lætitiâ anima beata, in die novissimo, ad corpus suum resuscitatum, tanquam ad laborum, meritòrumque socium redibit: quantâ jucunditate ducetur in vallem Josaphat, optatam sententiam exceptura? quanto gaudio aspiciet Judicem venientem in nubibus cœli, cum majestate magna? Quantâ exultatione separabitur ab hædis, & rapietur in occursum Christi in aëra; ut ibi in nube splendidissima, quasi throno confideat, & inter omnes Sanctos, tanquam in amphitheatro, pro cuiusque meritis, altiùs & altiùs, Christo-que viciniùs confidentes, assistat? (Suarez

76 *Domus aeternitatis. Consideratio*
1. p. disp. 57. sec. 2. 10. 2.) Quanto ju-
bilo & honore, videbit, omnia opera sua
bona, etiam occultissima, toti mundo
manifestari? Quanto denique solatio ce-
net amabilem Judicis vultum, in omnes
electos reflecti, & eum os aperire ad pro-
nuntiandam desideratissimam senten-
tiam? O quis hæc capiat? cujus cor non
colliquescat?

II. Quænam verò hæc erit sententia
*Tunc dicet Rex his, qui à dextris ejus
erunt: Venite benedicti Patris mei, posside-
re paratum vobis regnum à constitutione
mundi. l. c. Venite de exilio mundi ad
patriam, de ergastulo ad requiem, de
tempestate ad portum. Venite de stadio
ad bravium, de certamine ad coronam,
de tempore ad æternitatem. Venite de
monte Libano Ecclesiæ, in quo cedro-
rum instar in virtute crevistis, ad montem
perennis gloriæ: de cubilibus leonum &
pardorum, hoc est, hominum scelerato-
rum, ad societatem Angelorum, homi-
nùmque sanctorum, ut gloriâ & honore
coronati, cum illis, in perpetuum tri-
umphetis.*

III. Nota autem, amabilem hanc Judicis vocem, non veluti invitationem omnibus communem; sed tanquam singulis propriam, & in specie dictam intelligi. Tanquam si diceret: *Venite Patriarchæ, qui in fide ambulastis. Venite Prophetæ, qui Dei verba prophetastis. Venite Apostoli, qui Evangelium toti mundo prædicastis. Venite Martyres, qui amore mei, sanguinem fudistis. Venite Confessores, qui assidue carnem mortificastis. Venite Virgines, qui virginitatis florem mihi consecrastis. Venite ut omnes & singuli pro meritis vestris præmia recipiatis.*

Affectus gaudii.

O ! quantis incedent gaudiis electi, dum verba hæc, omni melle & favo dulciora, ex ore benignissimi Judicis inaudient? *Venite, Venite!* O vox jucunditatis & lætitiæ! vox triumphi & victoriæ! finis omnis desiderii, portus bonæ spei! O Judex clementissime! Ah! in illa die sonet (hæc) *vox tua in auribus meis; vox enim tua dulcis, & facies tua decora.* Cant. c. 2. 14. Lætare anima mea, audies eam

78 *Domus eternitatis. Consideratio*
certò, modò in hac vita, aliam ejus vocem
audieris & secuta fueris : nempe hanc:
abnega temetipsam, tolle crucem, & se-
quere me. Matth. c. 16. 24. Nisi hanc
audieris, priorem audire non poteris :
velle enim Christum sequi in possessione
regni, sed non in procuratione regni,
iniquum est.

26. *Januarii.*

I. **C**ONsidera deinde voces sequentes:
Benedicti Patris mei: Posset Re-
demptor noster & Judex æquissimus, va-
ria electis suis encomia & honorum titu-
los impetiri, in universali illa omnium
hominum congregatione; posset eos ap-
pellare servos fideles, socios individuos,
amicos integerrimos, filios & hæredes
suos amantissimos: verùm unâ hac voce
Benedicti; complecti voluit omnia, tan-
quam si diceret: *Venite benedicti*, servi,
amici, fratres, filii & hæredes mei. Ne-
que hæc vox, more humanæ benedictio-
nis est tantùm, apprecativa, sed etiam
efficax & effectrix omnis benedictionis
cœlestis; quemadmodum in creatione

mill.

mundi: *Ipsè dixit & facta sunt.* Psal. 32.

II. Perpendendæ porro causæ benedictionis: cur enim *benedicti*? Quia fuistis misericordes, ac in pauperes liberales: *Esurivi enim & dedistis mihi manducare.* l. c. Quia extitistis mundi contemptores; carnis domitores, cacodæmonis victores, justitiæ amatores, gloriæ meæ propagatores, animarum zelatores, pietatis, castitatis, omniumque virtutum cultores, adeoque benedictione cœlesti dignissimi. Ita tamen, ut cujusque meritum, major vel minor benedictio respondeat. Sicut Patriarcha Jacob duodecim filiis suis: *Benedixit singulis, benedictionibus propriis.* Gen. c. 49. 28. Quæ, uti & omnes aliæ, ultimæ hujus & perpetuæ benedictionis umbræ & figuræ extitêre.

III. *Benedicti Patris mei.* Benedicti non Abrahamæ, non Isaac, non Jacob, non Moyſis, non aliorum Patriarcharum aut Prophetarum; sed Patris mei æterni; & Patris vestri cœlestis, qui vos elegit, prædestinavit, dilexit, vocavit, & *benedixit omni benedictione spirituali in cœlestibus.* Ad Ephes. c. 1. 3. Eritisque benedicti in

80 *Domus eternitatis. Consideratio*
æternum; qui vobis benedixerit, erit be-
nedictus; qui vobis maledixerit, maledi-
ctionibus repleatur. O quas tunc, electi,
pro tali ac tantâ benedictione, grates
referent?

Affectus spei.

O Sors beata! ô benedictio exoptata!
Sperem omnino te mihi obventu-
ram! sed quâ ratione merebor audire il-
lam dulcissimam Domini vocem? Audi
Prophetam: *Innocens manibus, & mundo*
corde, qui non accepit in vano anima suam,
hic accipiet benedictionem à Domino, &
misericordiam à Deo salutari suo. Psalm.
23. 4. Custodi igitur innocentiam, serva
cordis munditiam, fuge mundi vanita-
tem, largire eleemosynam, sectare vir-
tutem, & benedic Deum cœli, quia fecit
tecum misericordiam suam: atque ita
cum gaudio & exultatione audire
mereberis: *Venite benedicti*
Patris mei.

27. Januarii.

I. **R**umina denique ultima verba sententiæ Judicis: *Possidete paratum vobis regnum, à constitutione mundi. l. c. Possidete regnum.* Regnum non terrenum; non arctis limitibus circumscriptum; non temporaneum, paucorumque annorum; sed cœleste, amplum, æternum, regnum omnium sæculorum: quod ego sanguine & morte meâ vobis promerui, & vos cooperando divinæ gratiæ cōmeriti estis: illud igitur *possidete*, tanquam servi fideles denarium, tanquam agonistæ strenui bravium, tanquam pugiles legitimè certantes coronam, tanquam filii regii, debitam hæreditatem & regnum: *Possidete* illud non centum annis, non centum annorum millionibus; sed in perpetuas æternitates; omnino securi & certi, nullâ vos vi aut violentiâ eo unquam spoliandos.

II. Est enim regnum *paratum vobis*; non Angelis tantum, sed etiam *vobis*, Angelorum rebellium locum occupaturis. *Vobis* tam animabus, quàm corporibus vestris æternum in eo regnaturis. O quanta Dei erga vos dilectio & liberalitas!

82 *Domus aeternitatis. Consideratio*
tas! pro modico labore, pro brevi servi-
tio, integri, vastissimi, nobilissimique
regni possessionem largientis! & quidem
regni in omnia saecula perennaturi. In
quo omnibus hujus vitae miseriis liberi;
maximis divitiis, honoribus summis, &
inaestimabilibus deliciis sine fine per-
fruemini.

III. Et quidem hoc regnum à Deo pa-
ratum vobis, à constitutione mundi.
Quanta hinc rursus elucet Patris aeterni
charitas ac benignitas, qui electis suis eo-
dem, quo mundum condidit, momento,
regnum hoc caeleste praeparavit. *Para-*
vit illis civitatem: Hebr. c. 11. 6. Para-
vit: non donavit; sed praeparavit Deus il-
lis, qui diligunt illum. 1. Corinth. c. 2. 9.
Præparavit ac proposuit, tanquam mer-
cedem laborantibus, tanquam bravium
currentibus, tanquam præmium diligen-
tibus, tanquam stipendium, hostes ac
tentationes vincuntibus. Unde ait vos
estis, qui permansistis mecum in tentationi-
bus meis (in adversis, in crucibus, in per-
secutionibus usque ad mortem) ideo E-
go dispenseo vobis, sicut disposuit mihi Pater
meus

mens regnum, ut edatis & bibatis super
mensam meam in regno meo. Luc. c. 22. 29.

Affectus gaudii.

O Amabilis Judicis benignissimi sen-
tentia! Quis non miretur? quis præ
gaudio non exiliat? *Venite, ô lætitia!*
benedicti: ô felicitas! Patris mei: ô dile-
ctio! Possidete: ô securitas! Regnum: ô li-
beralitas! Vobis paratum: ô paterna
providentia! à constitutione mundi: ô
antiquitas! Concede mihi, obsecro, Do-
mine; ita animam meam, virtutibus ex-
ornare, ut tu in ea regnes, hîc per gra-
tiam, ibi per gloriam: atque in die judi-
cii, audire merear: Venite benedicti. Sede-
te mecum ad conregnandum in throno,
sicut & ego cum Patre meo, sedeo
in throno ejus. Apoc. c. 3. 21.

